

УДК 82.091

БЕЛІНСЬКА Юліана – аспірантка, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, викладач кафедри української філології, КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», вул. Нагірна, 13, м. Вінниця, 21019, Україна (yulianabelinska@gmail.com)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7012-6237>

DOI: <https://doi.org/10.24919/2522-4565.2021.47.3>

Бібліографічний опис статті: Белінська, Ю. (2021). Поняття літературного концепту: проблеми трактування. *Проблеми гуманітарних наук: збірник наукових праць Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Серія «Філологія», 47, 25–30.* doi: <https://doi.org/10.24919/2522-4565.2021.47.3>

ПОНЯТТЯ ЛІТЕРАТУРНОГО КОНЦЕПТУ: ПРОБЛЕМИ ТРАКТУВАННЯ

Анотація. Стаття присвячена аналізу етимології терміна «концепт». Універсальність і міждисциплінарний характер його дефініції полягає в тому, що ним оперують філософія, мовознавство, культурологія, психологія, літературознавство. Це породжує певну складність у розумінні терміна. Тож постає потреба конкретизації поняття «концепт», зокрема «літературний концепт». У статті узагальнено сучасні підходи до його трактування, зроблено спробу визначити диференційні риси суміжних із концептом термінів (поняття, образ, символ, мотив, архетип, стереотип, художня дефініція). Так, терміни «концепт» і «поняття» ототожнюють. Проте нам такий погляд видається застарілим. Низка науковців схильна вважати, що художній концепт і художній образ перебувають у тісному зв'язку між собою. Однак дотримуємося думки, що концепт є гіперонімом стосовно образу, а відтак ширшим за образ поняттям. Натомість поняття «архетип» значно ширше, ніж «концепт», а тому його реконструкція неможлива в межах одного або кількох текстів. Художній концепт розглядають як одиницю концептосфери письменника; індивідуально-авторське осмислення сутності предметів і явищ. Розуміння концептів досить варіативне, однак, проаналізувавши різні тлумачення терміна, можна вивести певне узагальнене визначення цього феномена: одиниця пізнання та мисленнєвого пояснення світу, що відображає культурну специфіку певної етнічної спільноти й, отримуючи вербальне вираження в літературному тексті, набуває статусу художнього. Доведено, що художній концепт – феномен індивідуальний, психологічно складний, який тяжіє до потенційних образів і скерований на них; це комплекс почуттів, бажань, іраціонального; символ, котрий зберіг внутрішній органічний зв'язок зі своїм значенням.

Ключові слова: концепт, літературний концепт, художній концепт, концептосфера.

BELINSKA Yuliana – Postgraduate Student, Vinnytsia State Pedagogical University named after Mykhailo Kotsiubynsky, Lecturer of the Department of Ukrainian Philology of the Municipal Institution of Higher Education “Vinnytsia Humanitarian and Pedagogical College”, 13, Nagirna Str., Vinnytsia, 21019, Ukraine (yulianabelinska@gmail.com)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7012-6237>

DOI: <https://doi.org/10.24919/2522-4565.2021.47.3>

To cite this article: Belinska, Y. (2021). Poniattia literaturnoho kontseptu: problemy traktuvannya [The definition of literary concept: problems of interpretation]. *Problemy humanitarnykh nauk: zbirnyk naukovykh prats Drohobytskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka. Seriiia «Filolohiia» – Problems of Humanities. “Philology” Series: a collection of scientific articles of the Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University, 47, 25–30.* doi: <https://doi.org/10.24919/2522-4565.2021.47.3> [in Ukrainian].

THE DEFINITION OF LITERARY CONCEPT: PROBLEMS OF INTERPRETATION

Summary. The article analyzes the etymology of the term “concept”. The universality and interdisciplinary nature of the definition lies in the fact that the term is operated by philosophy,

© Белінська Юліана, 2021

linguistics, culture studies, psychology, literature studies. This generates a certain complexity of understanding the term. Therefore, there is an urgent need to specify the concept of the concept, the literary concept. The article summarizes modern approaches to the interpretation of this concept, an attempt is made to determine the differential features of the terms related to the concept (concept, image, symbol, motive, archetype, stereotype, artistic definition). Thus the terms "concept" and "concept" are identified. However, such a view of these lexemes seems outdated to us. A number of scientists tend to believe that the artistic concept and the artistic image are in close connection with each other. However, we adhere to the opinion that the concept acts as a hyperonym in relation to the image, so it is a broader concept than the image. In turn, the concept of "archetype" is much broader than "concept", and therefore its reconstruction is impossible within one or more texts. Artistic concept is considered as a unit of the conceptosphere of the writer; individual-author's comprehension of the essence of objects and phenomena. Understanding of concepts is quite variable, however, having analyzed various interpretations of the term, we can deduce a certain generalized definition of this definition: a unit of knowledge and thinking explanation of the world, reflects the cultural specificity of a certain ethnic community, which, receiving verbal expression in a literary text, acquires the status of artistic. It is proved that the artistic concept is individual, psychologically complex, gravitates to the potential images, aimed at them; a complex of feelings, desires, the irrational; the symbol contains an internal organic connection with its meaning.

Key words: *concept, literary concept, artistic concept, conceptosphere.*

Постановка проблеми. Термін «концепт» отримав широке застосування не тільки в когнітивній лінгвістиці та лінгвокультурології, а й в інших гуманітарних дисциплінах. Міждисциплінарне значення концепту визначає багатоваріантність його трактування, як і множинність алгоритмів дослідження. Тож низка термінологічних питань стосовно літературного концепту досі залишається відкритою.

Наукова новизна дослідження зумовлена тим, що термін «концепт» у сучасному українському літературознавстві малодосліджений. Досі при неодноразовому зіставленні з іншими суміжними поняттями художній концепт не отримав конкретизації.

Розробка поняття «художній концепт» і методів його аналізу допомогла б детальніше вивчити ключові концепти творів української літератури, прояснити особливості світогляду письменників, а також установити їхній унесок у розвиток національної концептосфери.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сьогодні концепт – предмет досліджень у лінгвокультурології (Н. Арутюнова, А. Воркачев, В. Кононенко, В. Красних, В. Маслова, Ю. Степанов), когнітивній лінгвістиці (А. Бабушкін, О. Кубрякова, З. Попова, І. Стернін, М. Фрімен та ін.). В останні роки зріс інтерес до вивчення художнього концепту. Про нього йдеться в працях С. Аскольдова, О. Беспалової, В. Зусмана, О. Кагановської, В. Ніконової, О. Пономаревої, І. Тарасової.

Проте теорія художнього концепту остаточно ще не сформована. Відсутність єдиного підходу до методики опису художнього концепту породжує необхідність подальших розробок у цій ділянці.

Мета статті полягає в ґрунтовному дослідженні особливостей літературознавчого розуміння терміна «концепт»; у виокремленні рис, які відрізняють художній концепт від інших видів концептів.

Завдання дослідження – узагальнити сучасні підходи до трактування поняття концепту; подати узагальнене визначення цього феномена.

Виклад матеріалу. Досліджуючи концепт, розглядають його з погляду різних гуманітарних наук – лінгвістики, літературознавства, логіки, філософії, мистецтвознавства та культурології.

Поняття «концепт» можна інтерпретувати в таких аспектах:

– логіко-філософському (Дж. Кемені, Ч. Пірс, Г. Фреге);

– власне філософському (Ф. Гаватарі, Ж. Дельоз);

– лінгвістичному (В. Богуславський, В. Виноградов, В. Гак, В. Звєгінцев, Л. Резников, О. Тараненко, П. Чесноков);

– лінгвокультурологічному (А. Вежбицька, Д. Гудков, І. Захарченко, Л. Іванова, В. Іващенко, В. Красних, В. Маслова);

– когнітивному (В. Дем'янков, О. Кубрякова, З. Попова, І. Стернін);

– психолінгвістичному (О. Залевська, Л. Лисиченко, О. Селіванова, В. Старко, О. Цапок, І. Штерн);

– літературно-культурологічному (Л. Грузберг, Л. Іванова, О. Кагановська).

Лінгвісти досліджують концепт, зіставляючи його з термінами «поняття», «лексичне значення». Одні вчені ототожнюють концепт і поняття, інші, навпаки, указують на відмінності між ними. Низка науковців переконана, що поняття *концепт* також не збігається з лексичним значенням слова, воно значно ширше за нього, тоді як Ю. Степанов у фундаментальній праці «Константи: Словник російської культури. Досвід дослідження» зазначає: «Поняття (концепт) – явище того ж ряду, що й значення слова, але розглядається воно в іншій системі зв'язків; значення – у мовній системі, поняття – у системі логічних відношень і форм, які вивчають і в лінгвістиці, і в логіці» (Степанов, 2004, с. 42).

Лінгвокультурологи зосереджують свою увагу на тріаді **знання – концепти – уявлення/стереотипи**. Вони переконані, що кожний окремий концепт підтверджує існування в конкретній етнічній культурі певних, властивих тільки їй цінностей. Внутрішня форма концепту (етимологія) піддається розумінню тільки певній категорії людей. Так, С. Воркачев стверджує: «Концепт – це одиниця колективного знання/свідомості, яка належить до вищих духовних цінностей, має мовне вираження й відрізняється лінгвокультурною специфікою» (Воркачев, 2001, с. 70). Тож концепт постає як наслідок зіткнення словникового значення слова з особистим і народним досвідом людини.

Якщо в лінгвістиці виникала необхідність розмежування слів «концепт» і «поняття», то в літературознавстві кількість понять, що мають близьке значення до терміна «концепт», значно більша. Це «образ», «символ», «архетип», «міф», «міфологема», «мотив».

У літературознавчій енциклопедії за редакцією Ю. Коваліва виявляємо таке визначення терміна: **концепт** (лат. *conceptus*: думка, поняття, від *conspicio*: збираю, задумую) – формулювання, розумний образ, загальна думка, поняття, інноваційна авторська ідея, мотив, що домінують у художньому творі чи літературознавчій статті (Ковалів, 2007, с. 521).

Термін «концепт» у сфері науки про літературу запровадив російський філософ і літературознавець С. Аскольдов-Алексєєв. У статті «Концепт і слово» він запропонував таке визначення: концепт – «мисленнєве утворення, яке заміщує нам у процесі думки невідзначену множину предметів того самого роду» (Аскольдов, 1997, с. 269). Окрім того, дослідник виділяє дві групи концептів – пізнавальні та художні, зазначаючи, що художній концепт більш індивідуальний і первинно означає те, що вкладає в нього автор художнього твору (Аскольдов, 1997, с. 274).

С. Аскольдов міркував і над тим, художній концепт треба вважати суто авторським творінням чи все ж колективним. Дослідник дійшов висновку, що художній концепт поєднує в собі й поняття, і колективне зерно, а також ірраціональне, тобто почуття, емоції, уявлення, створювані виключно індивідуально. Однак художній концепт не завжди означає тільки те, що автор твору мав на меті сказати.

У цьому прихована відмінність між лінгвістичним і художнім концептами. Автор літературного тексту створює концепт, вкладаючи в нього власну ідею, а читач навколо цього концепту може вибудовувати додаткову ідею, яка, імовірно, буде поза межами концептуального ареолу. Також С. Аскольдов стверджує, «що зв'язок елементів художнього концепту базується на зовсім чужій логіці й реальній прагматиці художньої асоціативності» (Аскольдов, 1997, с. 274), підкреслюючи тим самим індивідуальність та унікальність художніх концептів.

Якщо лінгвісти виділяють суміжні з концептом терміни, подаючи при цьому лише одну синонімічну пару «концепт/поняття», то літературознавці – щонайменше три такі тріади: перша – **концепт/образ/символ**, друга – **концепт/мотив/стереотип**, третя – **концепт/художня дефініція/авторська ідея**.

Аналітичний огляд наукових джерел дає підстави до висновку, що художній концепт дослідники розглядають як:

1) **одиницю свідомості творця художнього тексту**. Так, І. Тарасова в статті «Художній концепт: діалог лінгвістики і літературознавства», спираючись на роботу О. Беспалової, зазначає: «Художній концепт –

одиниця пізнання поета чи письменника, яка отримує свою репрезентацію в художньому творі чи їхній сукупності і виражає індивідуально-авторське осмислення сутності предметів і явищ» (Тарасова, 2010, с. 742), підкреслюючи тим самим однорідність концепту та авторської ідеї.

За О. Пономаревою, «художній концепт – це одиниця свідомості письменника, яка репрезентована в художньому творі або сукупності творів і виражає індивідуально-авторське розуміння суті предметів чи явищ» (Пономарева, 2008, с. 7–8).

Разом з тим художній концепт включає в себе не лише загальномовні й авторські смисли, а й ті, які вкладає в нього читач. У художньому концепті завжди наявний як асоціативний простір мислення автора, так і простір мислення читача, оскільки письменник завжди веде внутрішній діалог зі своїм реципієнтом. Художні концепти літературного твору відбивають насамперед специфіку авторського світобачення, але водночас вони активізують ті рівні значень і смислів, що цікаві й аксіологічно значущі для читачів;

2) **мовленнєво-розумове утворення;** О. Кагановська послуговується терміном «текстовий концепт», указуючи на його віднесеність до сфери художньої літератури: «... кодоване мовленнєво-мисленнєве утворення змістового плану, яке зумовлюється багатосмисловою напруженістю художнього тексту, характеризується надкатегоріальністю й імплікує сукупність однакових рис художнього твору» (Кагановська, 2001, с. 117);

3) **складне ментальне утворення;** Л. Міллер: «... складне ментальне утворення, яке належить не лише індивідуальній свідомості, а й психоментальній сфері певної етнокультурної спільноти» (Міллер, 2000, с. 41). Дослідниця також стверджує, що художній концепт – це універсальний художній досвід, зафіксований у культурній пам'яті певного народу та який може бути стимулятором і допоміжним елементом у створенні нових художніх смислів (Міллер, 2000, с. 39–45);

4) **інструмент;** в інтерпретації В. Ніконової, концепт «дає змогу розглянути в єдності художній світ твору та національний світ культурно-етнічної спільноти», тож, досліджуючи художній концепт, отримуємо інфор-

мацію й про культурну специфіку спільноти, і про особистість автора твору» (Ніконова, 2007, с. 174);

5) **структуру когнітивного рівня мовної особистості;** це «структура когнітивного рівня мовної особистості, репрезентована мовними одиницями, засобами художньої образності, що відображає художньо-образне світосприйняття» (Петрова, 2011, с. 144);

6) **образ, символ, мотив;** найповніше літературознавче розуміння поняття концепту представлене в роботах В. Зусмана, який стверджує: «Літературний концепт – це такий образ, символ або мотив, який має вихід на геополітичні, історичні, етнопсихологічні моменти, що знаходяться поза художнім твором і відкривають одночасну можливість великої кількості тлумачень у різних ракурсах» (Зусман, 2001, с. 14). Науковець переконаний, що дослідження концептів у художній літературі допоможе глибше та багатогранніше аналізувати художній текст.

В. Зусман акцентує на принциповій відмінності між лінгвокультурологічним і літературознавчим вивченням концепту. Дослідник продемонстрував це на прикладі реконструкції концепту «будинок», складниками якого є «затишок», «сім'я», «тепло». Проте в концептосфері поезії В. Маяковського «будинок» зовсім не пов'язаний із цими позитивно емоційно забарвленими поняттями. Натомість виникає інша асоціація: «будинок – труна». Цей концепт не тільки не співвідносний із лінгвокультурним концептом, а й наділений діаметрально протилежною конотацією.

Науковці зауважують, що художній концепт варто розглядати як одиницю **концептосфери** письменника, яка виражає індивідуально-авторське розуміння предмета концептуалізації й відображає соціально-історичні, культурні, етнографічні, інтелектуальні, мовні особливості суспільства.

Концептосфера, за визначенням Д. Лихачова, – це «сукупність концептів нації, утворена всіма потенціями концептів носіїв мови. Чим багатша культура нації, її фольклор, література, наука, образотворче мистецтво, історичний досвід, релігія, тим багатшою є концептосфера народу» (Лихачев, 1993, с. 5). Учений пропонував послуговуватися терміном «концептоносій», це в ситуаціях, коли йдеться про

концепти, представлені у свідомості окремої людини (Лихачев, 1993, с. 3). Можна, отже, вести мову про авторські концепти в художній літературі.

Низка науковців схильна вважати, що поняття «художній концепт» і «художній образ» перебувають у тісному зв'язку між собою, але при цьому концепт є гіперонімом стосовно образу, тож є поняттям ширшим, ніж образ.

І. Тарасова стверджує, що «образ» і «концепт» різні «одиниці» авторської свідомості: «Інформація кодується образно на одному рівні обробки, тоді як на іншому, імовірно, більш глибинному, вона кодується концептуально ... образ як аналогова репрезентація передбачає синтетичність, концепт – аналітизм» (Тарасова, 2010, с. 743).

Поняття «**архетип**» значно ширше, ніж термін «концепт», а тому його реконструкція неможлива в межах одного або кількох текстів. Художній концепт реконструйований на матеріалі конкретних творів, архетип же перебуває в постійному зв'язку з історією. Художній концепт, як і **мотив**, може бути художньою ідеєю твору, основною думкою, темою.

Концепт і **стереотип** також мають спільні та відмінні риси. Ж. Краснобаєва-Чорна в статті «Термінополе концепт», посилається на думку лінгвіста В. Карасика й пропонує такі варіанти протиставлення концепту і сте-

реотипу: 1) основним складником концепту є мовні знання, а стереотип – це образ-уявлення в його вербальній оболонці; 2) концепт – це поняття більш абстрактного рівня, стереотип є більш конкретним; 3) концепт є феноменом парадигматичного плану, співвідноситься із системою ментальних утворень, а стереотип проявляється в комунікативній поведінці (Краснобаєва-Чорна, 2006, с. 74–75).

Висновки. Термін «концепт» першочергово належав когнітивній лінгвістиці та лінгвокультурології. Нині його досить широко використовують в інших галузях гуманітарного знання. Доволі дискусійним стало введення терміна «концепт» у термінологічний апарат літературознавства. Розуміння художнього концепту досить варіативне, однак, проаналізувавши різні тлумачення терміна, можна вивести певне узагальнене визначення цього феномена: одиниця пізнання й мисленнєвого пояснення світу, що віддзеркалює культурну винятковість певної етнічної спільноти й, отримуючи вербальне вираження в літературному тексті, набуває статусу художнього. Різноманітні погляди, пов'язані з розумінням сутності художнього концепту, свідчать про те, що теорія цього поняття перебуває лише на стадії формування. Запропонована розвідка не вичерпує всіх аспектів порушеної проблеми, тож їх глибокий і всебічний аналіз – завдання подальших наших розвідок.

ЛІТЕРАТУРА

- Аскольдов С.А. Концепт и слово. *Русская словесность: От теории словесности к структуре текста: антология*. Москва: Academia, 1997. С. 267–279.
- Воркачев С.Г. Лингвокультурология, языковая личность, концепт: становление антропоцентрической парадигмы в языкознании. *Филологические науки*. 2001. № 1. С. 64–72.
- Зусман В.Г. Диалог и концепт в литературе. *Литература и музыка: монографія*. Новгород: Деком, 2001. 168 с.
- Кагановська О.М. Проблема інтерпретації текстових концептів у художньому прозаїчному творі. *Мова і культура. Філологія*. Вип. 3. Київ, 2001. Т. IV: Мова і художня творчість. С. 114–121.
- Клепикова О.В. Особливості концептосфери та ідіостилістики у прозі Лариси Денисенко: дис. ... канд. філол. наук: 10.01.01 / Київський університет імені Бориса Грінченка. Київ, 2013. 203 с.
- Краснобаєва-Чорна Ж.В. Термінополе концепт. *Українська мова*. 2006. № 3. С. 67–79.
- Лихачев Д.С. Концептосфера русского языка. Москва: РАН, 1993. 287 с.
- Літературознавча енциклопедія: у 2 т. / упоряд. Ю.І. Ковалів. Київ: Академія, 2007. 624 с.
- Миллер Л.В. Художественный концепт как смысловая и эстетическая категория. *Мир русского слова*. 2000. № 4. С. 39–45.
- Ніконова В.Г. Трагедійна картина світу в поезії Шекспіра: монографія. Дніпропетровськ. 2007. 364 с.
- Петрова Л.А. Художественный концепт в современной лингвокогнитологии. *Вісник Дніпропетровського університету. Серія «Мовознавство»*. 2011. № 11. Т. 19. С. 137–145.

- Пономарева Е.Ю.** Концептуальная оппозиция «Жизнь – Смерть» в поэтическом дискурсе : на материале поэзии Д. Томаса и В. Брюсова : дисс. ... канд. филол. наук : 10.02.20. Тюмень, 2008. 241 с.
- Степанов Ю.С.** Константы : словарь русской культуры. 3-е изд. Москва : Академический проект, 2004. 824 с.
- Тарасова И.А.** Художественный концепт: диалог лингвистики и литературоведения. *Вестник Нижегородского университета имени Н.И. Лобачевского*. 2010. № 4 (2). С. 742–745.

REFERENCES

- Askoldov, S.A.** (1997). Kontsept i slovo [Concept and word]. *Russkaya slovesnost': Ot teorii slovesnosti k strukture teksta: antologiya – Russian Literature. From the theory of literature to the structure of the text: Anthology* (pp. 267–279). Moscow: Academia [in Russian].
- Vorkachev, S.G.** (2001). Lingvokul'turologiya, yazykovaya lichnost', koncept: stanovlenie antropocentricheskoy paradigmy v yazykoznanii [Linguaculturology, linguistic personality, concept: the formation of an anthropocentric paradigm in linguistics]. *Filologicheskie nauki – Philological Sciences, 1*, 64–72 [in Russian].
- Zusman, V.G.** (2001). *Dialog i koncept v literature. Literatura i muzyka [Dialogue and concept in the literature. Literature and music]*. Novgorod : Dekom [in Russian].
- Kaganovska, O.M.** (2001). Problema interpretacii tekstovykh konceptiv u khudozhnjomu prozajichnomu tvoriv [Problem of Interpretation of Textual Concepts in Prose Art]. *Mova i kuljtura. Filologhija – Language and Culture. Philology* (Issue 3; Vol. 4), (pp.114–121). Kyiv [in Ukrainian].
- Klepikova, O.V.** (2013). *Osoblyvosti konceptosfery ta idiostylistyky u prozi Larysia Denysenko [Peculiarities of Conceptosphere and Idio stylistics in the Prose of Larysia Denysenko]*. (Thesis Ph. Cand. of Philology). Kyiv: Borys Grinchenko Kyiv University [in Ukrainian].
- Krasnobayeva-Chorna, J.V.** (2006). Terminopole concept [Terminopoly concept]. *Ukrajinsjka mova – Ukrainian Language, 3*, 67–79 [in Ukrainian].
- Likhachev, D.S.** (1993). *Konceptosfera russkogo yazyka [Conceptosphere of the Russian language]*. Moscow : RAS [in Russian].
- Kovaliv, Y.I.** (2007). *Literaturoznavcha encyklopedija [Literary encyclopedia]*. Kyiv: Academy [in Ukrainian].
- Miller, L.V.** (2000). Hudozhestvennyj koncept kak smyslovaya i esteticheskaya kategoriya [Literary concept as a semantic and aesthetic category]. *Mir russkogo slova – The World of Russian Word, 4*, 39–45 [in Russian].
- Nikonova, V.G.** (2007). *Tragedijna kartyna svitu v poetyci Shekspira [Tragic worldview in Shakespeare's poetics]*. Dnipropetrovsk [in Ukrainian].
- Petrova, L.A.** (2011). Hudozhestvennyj koncept v sovremennoj lingvokognitologii [Artistic concept in modern linguocognitology]. *Visnik Dnipropetrovs'kogo universitetu. Movoznavstvo – Journal of the Dnipropetrovsk University Languages, 11* (Vol. 19), 137–145 [in Ukrainian].
- Ponomareva, E.Y.** (2008). *Konceptual'naya oppoziciya «ZHizn' – Smert'» v poeticheskom diskurse : na materiale poezii D. Tomasa i V. Bryusova [Conceptual opposition “Life – Death” in poetic discourse: on the material of the poetry of D. Thomas and V. Brusov]*. (Thesis Ph. Cand. of Philology). Tyumen [in Russian].
- Stepanov, Y.S.** (2004). *Konstanty: Slovar russkoj kultury [Constants: Dictionary of Russian Culture]*. Moscow: Academic Project [in Russian].
- Tarasova, I.A.** (2010). Hudozhestvennyj koncept: dialog lingvistiki i literaturovedeniya [Artistic concept: a dialogue of linguistics and literary studies]. *Vestnik Nizhegorodskogo universiteta imeni N.I. Lobachevskogo – Visnik of Lobachevsky State University of Nizhni Novgorod, 4* (2), 742–745 [in Russian].